

هو النَّاطِقُ المَبِينُ الخَبِيرُ

ذكر من لدنَّا لمن اقبل الى الله ربِّ العالمين و حضر كتابه في السَّجْنِ الأعظم و فاز باصغَاءِ المظلوم اذ كان بين ايدي الغافلين يا محمَّد قبل على ان استمع النَّدَاءِ من شطر الكبرياء عن يمين البقعة النَّورَاءِ من سدرة المنتهى انه لا اله الا انا العليم الحكيم قد سمعنا ندائك و وجدنا منه عرف حبك اقبلنا اليك و اجبتناك بهذا الكتاب الذي يجد منه المخلصون عرف عناية ربهم الكريم كم من عالم احتجب بالعلوم عن سلطان المعلوم و كم من اميِّ كسّر اصنام الهوى باسم مالك الورى و اقبل الى الأفق الأعلى بوجه منير كم من عارف صار العرفان سلاسل لعنقه و منعه عن شاطئ بحر يسمع من امواجه قد تنور العالم بأنوار الظهور و اتى مكلّم الطور بسلطان مبین و كم من فقيه منعه الحجاب الأكبر عن مالك القدر و كم من جاهل خرقة باسم ربّه القوىّ القدير يا محمَّد قبل على قم على خدمة مولاك بالحكمة و البيان كذلك نزل الأمر من لدى الرّحمن و النَّاس اكثرهم من الغافلين من النَّاس من اعرض عن ام الكتاب متمسكاً بما عنده من الأوهام و التّمائيل هذا يوم نسب الى الله في كتب التّبيين و المرسلين هذا يوم يسمع من كلّ شيء من الأشياء قد اتى مالك الأسماء و فاطر السّماء بأمر لا تقوم معه جنود السّموات و الأرضين ضع القوم بقوة ربك و ما عندهم من القصص الأولى لعمر الله انها منعتهم عن الأفق الأعلى ان ربك لهو المبین العزيز الحكيم قل يا قوم ان انصفوا بالله في هذا الأمر الذي ظهر بالحقّ و لا تتبعوا اوهام الذين نبذوا ميثاق الله و عهده بما اتبعوا كلّ جاهل بعيد كسروا اصنام الظنون باسمه القيوم ثم اقبلوا بوجوه بيضاء الى مشرق وحى ربكم مالك الورى هذا ما ينفعكم فى الآخرة و الأولى ان انتم من العارفين هذا يوم لا يغنيكم ما عندكم من اشارات الذين غرّتهم العلوم على شأن منعتهم عن سلطان المعلوم الذي ينادى بأعلى النداء بين الأرض و السّماء انه لا اله الا انا المقتدر العليم الحكيم قل يا معشر العلماء ان انظروا ثم اذكروا اذ افتيتم على رسل الله من قبل و انكرتم حقّ الله و سلطانه و جادلتم بآياته و كفرتم بأمره المحكم المتين دعوا ما منعكم عن صراط الله و خذوا ما امرتم به فى كتابه العزيز ان افتحوا الأبصار لعمر الله قد ماج بحر الحيوان امام وجوهكم و هاج عرف الرّحمن فى دياركم اتقوا الله و لا تكونوا من الظالمين مثلكم كمثل الذي تمسك بحرف من الحروف معرضاً عن الكتاب الأعظم الذي نزل فيه اسرار ما كان و ما يكون قل تعالوا تعالوا لأنزل لكم ما عندكم من كتب الله و صحفه و ما نزل على اصفياى من الأوّل الذي لا اوّل له كذلك هدر طير البيان على الأغصان و لسان الرّحمن فى ملكوت العرفان لو انتم تعرفون قل قد اخذتم القطرة و نبذتم البحر عن ورائكم ما لكم يا معشر المشركين ان استمعوا نداء المظلوم من شطر اسمه القيوم و قوموا على نصرة امر ربكم مالك الغيب و الشهود قل تالله ان المظلوم يدعوكم لوجه الله يشهد بذلك ما ورد عليه فى آياته من الذين يظلمهم ناح الملاء الأعلى و بكت عيون الذين تمسكوا بالعروة الوثقى فى هذا اليوم المشهود كذلك انزلنا الآيات و صرّفناها بالحقّ لنتشكر ربك العزيز الودود البهّاء المشرق من افق عناية مالك الأسماء عليك و على الذين انصفوا فى امر الله سلطان الوجود

الحمد لله آن جناب باصغاء نداء مالك اسماء فائز شدند و بافق اعلى توجه نمودند نامهات رسيد و عبد حاضر لدى المظلوم ذكر نمود و باصغاء فائز گشت طوبى لكلّ مقبل اقبل و لكلّ سامع سمع و لكلّ بصير رأى الأفق الأعلى و الذروة العليا جميع كتب و زبر بر عظمت اين امر گواهى داده و حقّ جلّ جلاله مابين ايام اين يوم را بخود نسبت داده مع ذلك كل از عظمتش غافل و محجوب عجب آنکه تا حال بعضى از علمای ارض که محجوبند تفکر نمودند که سبب و علت اعراض اعراض علمای اعصار قبل و قرون اولی بر مظاهر احديّه چه بوده لعمرى ايشانند حجابهاى بزرگ و سبحات مجلله که سبب منع ابصار خلق بوده و هستند بسيار حيف است نفسى اليوم خود را از فيوضات حضرت فياض محروم نمايد چه که آنچه اليوم فوت شود تدارک آن از قوه بشر خارج است لله بايست و لله بگو هر كلمه‌ئى که خالصاً لوجه الله از لسان ظاهر شود مؤثر

است عمل امروز از سلطان اعمال در کتب الهی مذکور و مسطور جهد نما تا از اشجار خلد برین در کتاب الهی محسوب شوی و ذکررت در دفتر عالم مخلص بماند

اینکه از حقیقت نفس سؤال نمودید آنها آیه الهیة و جوهره ملکوتیة الّتی عجز کلّ ذی علم عن عرفان حقیقتها و کلّ ذی عرفان عن معرفتها أنّها أوّل شیء حکى عن الله موجده و اقبل الیه و تمسک به و سجد له در اینصورت بحقّ منسوب و باو راجع و من غیر آن بهوی منسوب و باو راجع

الیوم هر نفسی شبهات خلق او را از حقّ منع نمود و ضوضاء علما و سطوة امرا او را محجوب نساخت او از آیات کبری لدى الله مالک الوری محسوب و در کتاب الهی از قلم اعلی مسطور طوبی لمن فاز بها و عرف شأنها و مقامها در مراتب نفس از آثاره و لّوامه و ملهمه و مطمئنّه و راضیه و مرضیه و امثال آن از قبل ذکر شده و کتب قوم مشحون است از این اذکار قلم اعلی اقبال بذکر این مراتب نداشته و ندارد نفسی که الیوم لله خاضع است و باو متمسک کلّ الأسماء اسمائها و کلّ المقامات مقاماتها

و در حین نوم تعلق بشیء خارج نداشته و ندارد در مقام خود ساکن و مستریح جمیع امور باسباب ظاهر و باهر و باسباب مقامات سیر و ادراک و مشاهده مختلف میشود

در بصر ملاحظه نمائید جمیع اشیاء موجوده از ارض و سماء و اشجار و انهار و جبال کل را مشاهده مینماید و بیک سبب جزئی از جمیع محروم تعالی من خلق الأسباب و تعالی من علقّ الأمور بها کلّ شیء من الأشیاء باب لمعرفة و آیه لسلطانة و ظهور من اسمائه و دلیل لعظمته و اقتداره و سبیل الی صراطه المستقیم

یا محمد قبل علی ان اشکر الله بما اقبلنا الیک من شطر السّجن و ذکرناک بذکر یدکرک به عباد مکرمون انّ النّفس علی ما هی علیه آیه من آیات الله و سرّ من اسرار الله او است آیه کبری و مخبری که خیر میدهد از عوالم الهی در او مستور است آنچه که عالم حال استعداد ذکر آن را نداشته و ندارد ان انظر الی نفس الله القائمة علی السّنن و النّفس الأمارة الّتی قامت علی الاعراض و تنهی النّاس عن مالک الأسماء و تأمرهم بالبعی و الفحشاء الا أنّها فی خسران مبین ملاحظه در جهل و نادانی قوم نما که جمیع عالمند باینکه احدی از مطلع اعراض اطلاع نداشته مع ذلك قالوا ما لا قاله الأولون ان استقم علی الأمر بقیام یجد منه کلّ ذی درایة عرف الاستقامة فی امر الله ربّ العالمین قل یا معشر الجهلاء تعالوا لننظر فی الآثار أنّها تهدینا الی سوائ الصّراط و تعرفنا ما کان مستوراً و تقرّبنا الی الله الواحد المقنن العزیز الوهاب قل ضعوا ما عندکم و خذوا ما امرتم به فی الكتاب تالله أنّه اتی بسلطان لا ینکره الاّ الذّین نبذوا الانصاف عن ورائهم و قاموا بالاعتساف قل تعالوا تعالوا لنریکم الشّمس فی وسط الزّوال اتقوا الله یا قوم و لا تكونوا من اصحاب الضّلال أنّه قد اتی لنجاتکم و انزل لکم ما یقرّبکم الی الله مالک الرّقاب ضعوا الغدیر تالله قد ماج البحر الأعظم امام وجوه الأمم ان اقبلوا الیه و لا تكونوا من الذّین رأوا البرهان و انکروه بما اتبعوا کلّ غافل مرتاب كذلك استنّ القلم الأعلى فی مضمار الحجة و البرهان طوبی لمن فاز بصریه و ویل لمن اعرض عن الله مالک المآب

و اینکه سؤال نمودید روح بعد از خراب بدن بکجا راجع میشود اگر بحقّ منسوب است برفیق اعلی راجع لعمر الله بمقامی راجع میشود که جمیع السن و اقلام از ذکرش عاجز است هر نفسی که در امر الله ثابت و راسخ است او بعد از صعود جمیع عوالم از او کسب فیض مینماید او است مایه ظهور عالم و صنایع او و اشیاء ظاهره در او بامر سلطان حقیقی و مربی حقیقی در خمیر ملاحظه نمائید که محتاج است بمایه و ارواح مجردة مایه عالمند تفکر و کن من الشاکرین

این مقامات و همچنین مقامات نفس در الواح شتی ذکر شده او است آیتی که از دخول و خروج مقدّس است و او است ساکن طائر و سائر قاعد شهادت میدهد بر عالمی که از برای او اوّل و آخر است و همچنین بر عالمی که مقدّس از

اول و آخر است در این لیل امری مشاهده مینمائی و بعد از بیست سنه او ازید او اقل بعینه آن را مشاهده مینمائی حال ملاحظه کن این چه عالمی است تفکر فی حکمة الله و ظهوراته و قل

لک الحمد یا الهی و سیدی و مقصودی بما آیدتنی علی عرفان بحر فضلک و سماء ظهورک و سقینتی کوثر الاقبال بأبادی عطائک اسألک بأنوار شمس وجهک و نار سدره امرک ان تؤیدنی فی کلّ الأحوال علی خدمتک و تبلیغ امرک ای ربّ انت الکریم ذو الفضل العظیم لا تمنعک شؤونات العالم و لا تعجزک اشارات الأمم ای ربّ اسألک بنفسک ان تفتح باصبع قدرتک علی وجهی باب معرفتک ثم اکتب لی من قلمک الأعلى خیر الآخرة و الأولى انک انت مالک الوری لا اله الا انت القوىّ المقتدر القدير

و ما ذكرت أ للتصديق بك و بمظاهرك له مراتب بحسب تفاوت الادراكات ام له حقيقة واحدة در این مسئله در قبل مابین فرق مختلفه فرقان گفتگوهای لاتسمن لاتغنی بمیان آمده و امثال این گفتگو فی الحقیقه سحاب و حجاب است از برای ابصار حدیده و للذین اوتوا بصائر من الله العزيز الحميد البتّه مقامات مختلف است و ادراكات متفاوت در آثار صنع ملاحظه نما و تفکر کن خاتم انبیا میفرماید زدنی فیک تحیّراً

و ما ذكرت فی انتهاء عالم الأجسام عرفان این مقام معلق است باصبار ناظرین در مقامی متناهی و در مقامی مقدّس از آن حقّ لم یزل بوده و خواهد بود و همچنین خلق الا انّ الثانی مسبوق بالعلّة در اینصورت حکم توحید ثابت و محقق آنست و اینکه از افلاک سؤال نمودید اولاً باید معلوم شود که مقصود از ذکر افلاک و سماء که در کتب قبل و بعد مذکور چیست و همچنین ربط و اثر آن بعالم ظاهر بچه نحو جمیع عقول و افنده در این مقام متحیّر و مبهور ما اطّلع بها الا الله وحده حکما که عمر دنیا را بچندین هزار سال تعبیر نموده اند در این مدّت سیّارات را احصا نموده اند چه مقدار اختلاف در اقوال قبل و بعد ظاهر و مشهود و لكلّ ثوابت سیّارات و لكلّ سیّارة خلق عجز عن احصائه المحصون

یا ایّها الناظر الی وجهی امروز افق اعلی مشرق و نداء الله مرتفع قد انزلنا فی الألواح لیس الیوم یوم السؤال ینبغی لمن سمع النداء من الأفق الأعلى یقوم و یقول لئیک لئیک یا اله الأسماء لئیک لئیک یا فاطر السّماء اشهد انّ بظهورک ظهر ما کان مکنوناً فی کتب الله و مستوراً فی صحف المرسلین هر نفسی فی الحقیقه عرف بیان را بیابد بتمام همّت بر خدمت امر بحکمت و بیان قیام کند بشأنی که ضوضاء مشرکین و نفاق غافلین او را باز ندارد از قبل از قلم اعلی شئونات علمیّه ظاهر شده آنچه که از ادراکش اهل ارض عاجزند الا من شاء الله نقطه اولی میفرماید انه هو الذی ینطق فی کلّ شأن انّی انا الله لا اله الا انا و سدره هم باین کلمه علیا ناطق بوده و هست طوبی لمن وجد عرف الرحمن منقطعاً عمّا کان انه من اهل البهّاء فی الصّحیفة الحمراء طوبی للفائزین نعیماً لک بما اقبلت و آمنت فی یوم فیہ ناحت الأرض و صاحت السّماء و ارتعدت فرائص الأسماء و زلت اقدام العلماء الذین نقضوا میثاق الله و عهده بما اتبعوا الظنون و الأوهام ان اشکر الله بما آیدک و عرفک و انطقک و علمک ما هداک الی سوء الصّراط انا وجدنا عرف حبک و اقبالک و اشتعال قلبک انزلنا لک هذا الكتاب و صرفنا فیہ الآیات امراً من عندنا ان ربک لهو العزیز الوهاب قد رأینا ما انت علیه و سمعنا ما ناجیت به الله انه یشهد و یری و هو السّميع البصّار ان انظر ثم اذکر ما سمعت من قبل و ما ظهر فی هذا الظهور و قم علی الأمر باستقامة تستقیم بها الأقدام کذلک و صاک المظلوم من شطر السّجن و ذکرک بآیات لا یأخذها التّفاد البهّاء المشرق من افق عناية ربک علیک و علی من تشبّث بذیل الله مالک الایجاد

